

Registratieplicht uitzendbureaus bedreigt accountants

De regering en de Tweede Kamer hebben het niet zo op uitzendbureaus. In elk geval niet op het malafide deel daarvan. De roep vanuit de Tweede Kamer om fraude in de uitzendbranche te bestrijden wordt dan ook steeds luider. De regering kan niet anders dan nieuwe maatregelen invoeren om misstanden tegen te gaan.

Door: mr. Joop van Zijl

Er wordt zelfs over gedacht om de vergunningplicht voor uitzendbureaus, afgeschaft bij invoering van de Wet Allocatie Arbeidskrachten door Intermediairs (WAADI) in 1998, weer terug in te voeren. Misbruik in de uitzendsector werd steeds al tegengegaan doordat de inlener van arbeidskrachten aansprakelijk werd gehouden voor de betaling van loon- en omzetbelasting en premies werknemersverzekeringen die door een uitzendbureau niet worden afgedragen. Deze inlenersaansprakelijkheid geldt voor degene die anders dan op grond van een arbeids-overeenkomst tegen vergoeding een arbeidskracht ter beschikking gesteld krijgt voor het verrichten van arbeid onder zijn leiding en toezicht. Bepalend daarbij is vooral dat de arbeidskracht werkt onder leiding en toezicht van de inlener. Hoe de dienstverlening aan de inlener wordt genoemd, is niet van belang. In juridische zin is er bijvoorbeeld geen verschil tussen een uitzendbureau en een detacheringsbureau.

Inlenersaansprakelijkheid

Aan het risico van inlenersaansprakelijkheid kan de inlener ontkomen door een deel van de vergoeding ter grootte van de door de uitlener verschuldigde loon- en omzetbelasting en premies werknemersverzekeringen te

storten op een bankrekening van de uitlener, waarvan het saldo verpand is aan de Belastingdienst. Door storting op deze geblokkeerde rekening (in de praktijk aangeduid als de G-rekening) is de inlener wettelijk gevrijwaard van de inlenersaansprakelijkheid voor het bedrag dat op de G-rekening wordt gestort. De G-rekening is bij uitzendbureaus niet populair. Inleners storten doorgaans meer op die rekening dan overeenkomt met de verschuldigde belasting en premies en het deblokkeren van de G-rekening voor dit te veel gestorte deel is omslachtig, omdat het steeds onderzoek van de Belastingdienst vereist naar de volledigheid van de belasting- en premieafdracht. In de praktijk komen daardoor ook twee andere werkwijzen voor die ten doel hebben de inlener gerust te stellen ten aanzien van het risico van de inlenersaansprakelijkheid. De eerste is de rechtstreekse storting op de rekening van de Belastingdienst van een deel van de vergoeding die de inlener aan de uitlener verschuldigd is. De inlener betaalt daarbij namens de uitlener een deel van de belasting- en premieschuld van de uitlener rechtstreeks aan de Belastingdienst. Het nadeel van deze werkwijze is dat deze de inlener niet vrijwaart van aansprakelijkheid als de inlener nog andere belasting- en premieschulden heeft die hij onbetaald laat. Wat ont-

brekt ten opzichte van de storting op de G-rekening is de wettelijke garantie dat met de betaling ook juist het deel van de schuld van de uitlener waarvoor de inlener aansprakelijk is, wordt voldaan. Een andere werkwijze is dat de uitlener periodiek een verklaring van een accountant overlegt waaruit volgt dat de belasting- en premieschulden van de uitlener volledig zijn voldaan. Blijkt nadien dat de inlener toch nog door de Belastingdienst tot betaling wordt aangesproken, dan kan de inlener de accountant aansprakelijk stellen, maar dan natuurlijk alleen voor de periode waarop de verklaring van de accountant zag.

Certificering

Met deze inlenersaansprakelijkheid was voor de regering de kous nog niet af. Er moest ook nog een garantie komen dat uitleners met name aan buitenlandse arbeidskrachten steeds ten minste het wettelijk minimumloon en de vakantietoeslag betalen. Sinds 1 januari 2010 is de inlener hoofdelijk aansprakelijk voor de betaling daarvan. De aansprakelijkheid geldt voor ieder geval waarin in Nederland arbeid wordt verricht, ongeacht het op de arbeidsovereenkomst toepasselijke recht. Deze aansprakelijkheid van de inlener geldt niet indien de inlener gebruikmaakt van de diensten van een gecertificeerd uitzendbureau. Certificering van uitzendbureaus vindt plaats door de Stichting Normering Arbeid en de gecertificeerde uitzendbureaus zijn te vinden op de website www.normeringarbeid.nl. Wie gebruikmaakt van de diensten van een uitzendbureau dat op deze website is vermeld, loopt dus geen risico ten aanzien van de betaling van minimumloon en vakantietoeslag.

Regering en Tweede Kamer vonden echter dat daarmee nog niet voldoende werd gedaan tegen fraude en illegaliteit in de uitzendbranche. Bij de Eerste Kamer is een wetsvoorstel in behandeling dat uitzendbureaus verplicht zich als zodanig in het Handelsregister te doen inschrijven. Als de wijziging van de WAADI die met het wetsvoorstel wordt beoogd, in werking treedt, naar verwachting is dat op 1 juli 2012, zal het verboden zijn arbeidskrachten in te lenen van een werkgever die niet als uitzendbureau in het Handelsregister is ingeschreven. Dat verbod kan maar beter serieus worden genomen, want overtredingen kunnen door de Arbeidsinspectie worden beboet met een boete van € 12.000 per arbeidskracht (bij herhaling zelfs € 24.000 en bij een tweede herhaling zelfs € 36.000)! De registratie in het Handelsregister van alle werkgevers die arbeidskrachten uitlenen moet alle uitzendbureaus in beeld brengen bij met name de Stichting Naleving CAO Uitzendkrachten, die op grond van bepalingen in de CAO bevoegd is de naleving van de CAO voor de Uitzendkrachten te controleren en in dat verband ook forse boetes kan opleggen aan bedrijven die wel onder die CAO vallen maar deze niet naleven.

Definitie

Dat illegaliteit en fraude in de uitzendbranche streng

worden aangepakt, is natuurlijk terecht gelet op de misstanden die op de arbeidsmarkt voorkomen. Dat ondernemers die arbeidskrachten van uitzendbureaus inlenen daarbij op hun tellen moeten passen om geen kostbare fouten te maken, is daarvan een onontkoombare consequentie. Maar ondernemers dienen zich ervan bewust te zijn dat de definitie van "ter beschikking stellen van arbeidskrachten" in de WAADI verder gaat dan het klassieke inhuren van arbeidskrachten van uitzendbureaus. Ook het accountantskantoor dat een administratieve kracht ter tijdelijke vervanging van een zieke of vertrokken medewerker uitleent aan een cliënt (een toch niet heel ongewone situatie), valt onder deze definitie indien de administratieve kracht onder leiding en toezicht van de cliënt werkt en niet

onder die van het accountantskantoor. Als het accountantskantoor zich dan niet als uitzendbureau in het Handelsregister heeft ingeschreven, riskeert de cliënt een forse boete. En als het accountantskantoor zich wél als uitzendbureau in het Handelsregister laat inschrijven, zal het er op voorbereid moeten zijn dat het de Stichting Naleving CAO Uitzendkrachten ervan kan overtuigen dat de CAO voor de Uitzendkrachten níet van toepassing is. Het is maar dat u het weet!

'Registratie bij het Handelsregister kan maar beter serieus worden genomen'

Fotografie: Guido Koppes